

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoP/59/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115216156
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4115216156.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Renáty Pátrovičovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: C. M., nar. XX.XX.XXXX a F. M., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, pracovisko Zlaté Moravce, Sládkovičova 3, Zlaté Moravce ako kolíznym opatrovníkom, bytom u matky, deti rodičov: F. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, zastúpená JUDr. Sylviou Čápekovou, advokátkou so sídlom v Lužiankach, Počašie 30, a V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, t. č. bytom u K. H., Q. XX, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Zuzana Čížová, s.r.o. so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, J. Jesenského 69, IČO: 36 789 925, o návrhu matky na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 24. septembra 2015 č. k. 13P/151/2015-138, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach výrokov o určení výšky výživného, o určení výšky zročného výživného na maloleté deti C. M. a F. M. a v časti výroku o náhrade trov konania účastníkov m e n í takto:

Otec je povinný prispievať na výživu maloletého C. M., nar. XX.XX.XXXX sumou 200 eur mesačne a na výživu maloletého F. M., nar. XX.XX.XXXX sumou 150 eur mesačne, u obidvoch detí s účinnosťou od 22.05.2015, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky pod následkom straty výhody splátok.

Zročné výživné za obdobie od 22.05.2015 do 29.02.2016 na maloletého C. predstavuje sumu 364,50 eura a na maloletého F. predstavuje sumu 398,40 eura, ktoré odvolací súd povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 130 eur na každé dieťa spolu s bežným výživným, počnúc od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 24.09.2015 č. k. 13P/151/2015-138 obidve maloleté deti M.: C., nar. XX.XX.XXXX a F., nar. XX.XX.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na výživu maloletého C. sumou 290 eur mesačne a na výživu maloletého F. sumou 250 eur mesačne, u obidvoch detí od 22.05.2015, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zročné výživné za obdobie od 22.05.2015 do 30.09.2015 v prípade maloletého C. súd určil v sume 503,50 eura a v prípade maloletého F. v sume 548,50 eura, ktoré povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 100 eur na každé dieťa spolu s bežným výživným, počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, pod následkom straty výhody splátok. Súd zároveň upravil aj styk otcovi s maloletým C. a maloletým F. počas každého párneho týždňa v kalendárnom roku od soboty od 15:30 hod. do nedele do 18:30 hod. s tým, že otec si obidve deti prevezme v mieste ich bydliska a po skončení styku deti na tom istom mieste včas odovzdá matke, ktorá je povinná deti na styk s otcom riadne pripraviť a otcovi aj včas odovzdať. Rozhodnutie vo veci samej prvostupňový súd právne posúdil podľa § 24 ods.

4, § 36 ods. 1, § 25 ods. 1, 2, § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Podaný návrh matky považoval súd za dôvodný, pretože vzhliadol existenciu podmienok pre úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom M.. Napriek tomu, že rodičia týchto detí sú manželia, nežijú v spoločnej domácnosti od 01.03.2015, kedy otec opustil spoločnú domácnosť, od vtedy otec neprispieva na domácnosť. Na výživu detí prispieva od mája 2015 pravidelne sumou 250 eur mesačne. Rodičia teda nezabezpečujú spoločnú starostlivosť o deti pochádzajúce z ich manželstva. Obidve deti zveril súd do osobnej starostlivosti matky, ktorá sa o deti po odchode otca zo spoločnej domácnosti výlučne stará, pričom v starostlivosti matky o deti neboli zistené žiadne nedostatky. Súdom stanovený rozsah styku otca s obidvoma deťmi zabezpečí pravidelnosť v stretávaní a zároveň zabezpečí aj prehľbovanie vzájomnej citovej väzby medzi otcom a jeho deťmi. Súd pri stanovení rozsahu styku otca s maloletými deťmi zohľadnil dohodu rodičov z pojednávania, ako aj pracovnú dobu otca. Pri určení výšky výživného na maloletého C. v sume 290 eur mesačne a na maloletého F. v sume 250 eur mesačne bol zohľadnený vek a odôvodnené potreby obidvoch maloletých detí, ako aj možnosti a schopnosti obidvoch rodičov vo vzťahu k plneniu si ich vyživovacej povinnosti. Zvýšené výdavky má matka v súvislosti so zabezpečením športových aktivít maloletého C., ako aj so zabezpečením zvýšenej zdravotnej starostlivosti o maloletého F.. Matka poberá rodičovský príspevok 203,20 eura mesačne a na základe dohody o pracovnej činnosti zarobí cca 60 eur netto mesačne. Na obidve maloleté deti poberá rodinné prídavky 47,04 eura mesačne. Otec maloletých detí pracuje v Rakúsku s netto príjmom 1.925,44 eura mesačne a za ubytovanie tam platí 272 eur mesačne. Počas pobytu na Slovensku býva u svojej priateľky v Q.. Maloletý C. navštevuje 6. ročník základnej školy a maloletý F. predškolské zariadenie. Pred odchodom zo spoločnej domácnosti otec plne zabezpečoval po finančnej stránke celú rodinu, pričom v súčasnosti zabezpečuje už iba svoje osobné potreby a na výživu oboch maloletých detí matke prispieva spolu v sume 250 eur mesačne. S poukazom na ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine súd neprihliadol na výdavky otca, ktoré nie sú nevyhnutné (splátky úveru, ktorým boli hradené záväzky priateľky otca). Súdom stanovené výživné môže otec uhrádzať bez toho, aby bola ohrozená jeho životná úroveň pri zohľadnení jeho odôvodnených mesačných nákladov, ako aj toho, že iné vyživovacie povinnosti nemá. Súd nevzhliadol dôvod, aby otec prispieval na tvorbu úspor pre maloleté deti podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine. Rodinné prídavky vyplácané v Rakúsku zatiaľ otcovi nemôžu žiadnym spôsobom vplývať na jeho schopnosti a možnosti prispievať na výživu vlastných detí adekvátnym spôsobom. Môžu iba zvýšiť životnú úroveň detí. Počiatok plnenia vyživovacej povinnosti otca stanovil súd dňom podania návrhu matky na začatie konania, pričom výšku zročného výživného za inkriminované obdobie (od 22.05.2015 do 30.09.2015) povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 100 eur na každé dieťa (§ 160 ods. 1 OSP) a v prospech otca zohľadnil platenie výživného na maloletého C. v sume 150 eur mesačne a na maloletého F. v sume 100 eur mesačne za mesiace máj až september 2015.

O trovách prvostupňového konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a/ OSP a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože išlo o konanie, ktoré súd mohol začať aj bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku týkajúceho sa určenia výšky výživného a v časti výroku o určení výšky zročného výživného na obidve maloleté deti podal včas odvolanie otec. Navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 13P/151/2015-138 zo dňa 24.09.2015 zmenil tak, že na výživu maloletého C. bude zaviazaný platiť sumou 170 eur mesačne a na výživu maloletého F. sumou 130 eur mesačne, u obidvoch detí počnúc od právoplatnosti rozsudku, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Eventuálne navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci a nesprávne vec právne posúdil. Matka maloletých detí nielenže nepreukázala zvýšené výdavky na deti, ktoré by mali odôvodňovať výšku výživného, tak ako ju určil súd, ale ani nepreukázala záujem na zvýšení životnej úrovne detí oproti súčasnému stavu. Výživné má mať spotrebný charakter, ktorého zmyslom je prispievanie druhého z rodičov na zabezpečenie potrieb dieťaťa. Matka nepreukázala výšku odôvodnených potrieb maloletých detí, a preto nebol daný ani zákonný dôvod určiť výživné na tieto deti vo výške zodpovedajúcej výške nepreukázaných potrieb maloletých detí. Matka u MUDr. Ninisovej zarába podľa otca cca 500 eur mesačne a nie 70 eur ako uviedla. Okrem toho vlastní rodinný dom vo M. č. XXX s pozemkom a otec nevlastní žiaden nehnuteľný majetok a nemá vyriešenú bytovú otázku. Súd prvého stupňa nedôvodne neprihliadol na náklady otca, ktoré má na Slovensku v súvislosti so zabezpečením ubytovania.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že navrhuje odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť, nakoľko súdom určená výška výživného zohľadňuje potreby maloletých detí, ako aj možnosti a schopnosti povinného otca.

Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že žiada rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 13P/151/2015-138 zo dňa 24.09.2015 v napadnutej časti potvrdiť. Účelom výživného je zabezpečiť

potreby detí, zachovať ich životnú úroveň, a preto súdom určené výživné na maloleté deti považuje v súlade so zisteným skutkovým stavom vo veci, z ktorého súd prvého stupňa následne vyvodil aj správne závery. Tvrdenia otca v tom smere, že matka by mala dosahovať príjem 500 eur mesačne nie sú ničím podložené a sú nepravdivé.

V písomnom podaní zo dňa 07.12.2015 označenému ako zaslanie dôkazov k sp. zn. 5CoP/59/2015 otec oznámil odvolaciemu súdu, že dňa 03.11.2015 bola z Rakúska na účet matky pripísaná suma 5.576 eur ako rodinné prídavky a ďalej jej bude z tohto titulu ďalej mesačne vyplácaných 340 eur mesačne. Od 06.11.2015 si otec vo M. prenajal jednoizbový byt s dohodnutou výškou nájmu 600 eur mesačne, bez mesačných poplatkov za plyn, elektriku a vodu. Svojej súčasnej priateľke za ubytovanie poskytuje sumu 150 až 200 eur mesačne.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach výrokov (určenie výšky výživného a určenie výšky ročného výživného) procesným postupom podľa § 212 ods. 1, 2 OSP a na nariadenom pojednávaní v zmysle § 214 ods. 1 OSP doplnil dokazovanie podľa § 213 OSP oboznámením obsahu nájmovej zmluvy zo dňa 03.11.2015, dokladom o pripísaní sumy 5.576 eur z titulu rodinných prídavkov na účet matky, a po doplnení dokazovania dospel k záveru, že uvedený rozsudok je potrebné v jeho odvolaní napadnutých častiach podľa § 220 OSP zmeniť v tom rozsahu, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 220 OSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa § 154 ods. 1 OSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 211 ods. 2 OSP ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa.

Podľa § 213 ods. 5 veta druhá OSP ak ide o konanie podľa § 120 ods. 2, odvolací súd vždy sám doplní dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov, aj keď to účastníci nenavrhlí, ak ich nevykonal súd prvého stupňa.

Odvolací súd, rozhodujúc o podanom odvolaní otca voči prvostupňovému rozsudku zo dňa 24.09.2015 č. k. 13P/151/2015-138 v napadnutých častiach výrokov aplikoval procesný postup podľa § 220 OSP a o predmetnom odvolaní rozhodol ako o čiastočne dôvodnom v tom rozsahu, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, nakoľko po doplnení dokazovania v zmysle § 213 ods. 5 OSP odvolací súd nezhliadol dôvody pre potvrdenie a ani pre zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku. Podľa názoru odvolacieho súdu výživné v sume 200 eur zo strany otca, ako aj alikvotná časť rodinných prídavkov, či už poberaných matkou na Slovensku (23,50 eura mesačne), alebo z Rakúska (cca 170 eur mesačne) spolu s osobnou starostlivosťou matky o maloletého C. v súhrne dáva sumu adekvátnu k uspokojeniu odôvodnených potrieb dvanásťročného dieťaťa, ktoré má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine). Obdobne je tomu aj v prípade maloletého F., na ktorého keď otec zaplatí výživné v sume 150 eur mesačne, prirátajúc k tomu rodinné prídavky zo Slovenska a Rakúska (23,50 eura mesačne + 170 eur mesačne) a osobnú starostlivosť matky takmer o päťročné dieťa, v súhrne bude mať matka k dispozícii sumu, ktorá je primeraná k uspokojeniu odôvodnených potrieb mladšieho syna, ktorý takisto má právo participovať na dosiahnutej životnej úrovni vlastných rodičov (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine).

Na margo vyplácaných rodinných prídavkov matke, či už z Rakúska alebo zo Slovenska, odvolací súd poznamenáva, že ide o štátne sociálne dávky, ktorými štát prispieva oprávnenej osobe na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa, pričom ani jeden z rodičov si nemôže v tomto smere nárokovať to, že ide o akési plnenie z jeho strany, pretože ide o zákonný nárok každého maloletého dieťaťa, ktorého výška závisí od štátu, ktorý ho poskytuje. Otec v konaní neprodukoval žiaden dôkaz, ktorý by verifikoval jeho tvrdenie o tom, že matka by mala dosahovať príjem cca 500 eur mesačne. V súvislosti s riešením bytovej otázky otca v Rakúsku, a to formou nájmu jednoizbového bytu vo M. za 600 eur mesačne + úhrada energií k tomu, odvolací súd poznamenáva, že takúto výšku nájmu vzhľadom na lokalitu jeho dojednaní (Viedeň ako hlavné mesto Rakúska) akceptuje, pretože otec ako riadne zamestnaný človek počas dlhšej doby trvania pracovného pomeru v cudzine (14 rokov) má právo regenerovať svoju pracovnú silu v primeranom bytovom prostredí. Tvrdenia matky ohľadne účelovosti dojednaní predmetného nájmu otcom považoval odvolací súd za nepreukázané a vyvrátené pripojeným prekladom obsahu nájmovej zmluvy. Čo sa týka námietky otca prezentovanej v ním podanom odvolaní ohľadne nezdôvodnenia odôvodnených potrieb maloletých detí v súvislosti s určenou výškou výživného, je potrebné uviesť, že výška týchto potrieb je úmerne daná veku maloletých detí, ich fyzickým rastom ako aj rozsahom denného uspokojovania ich školských, kultúrnych, športových a biologických potrieb v určitom finančnom prostredí (štáte) ako aj v užšom finančnom prostredí, ktoré je dané rozsahom zárobkových schopností a možností toho ktorého rodiča. Vzhľadom k tomu, že obidvaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť iba

k maloletému C. a k maloletému F., je v súčasných schopnostiach a možnostiach otca, aby vzhľadom na súčasne dosahovaný netto príjem mesačne (cca 1.925 eur) na každé z detí platil výživné v tej výške, ako určil odvolací súd vo výrokovvej časti tohto rozsudku, bez toho, že by radikálnym spôsobom ohrozil vlastnú životnú úroveň. Výšku výživného na obidve maloleté deti stanovil odvolací súd od 22.05.2015, t. j. odo dňa, kedy matka predmetný návrh podala na prvostupňovom súde a v podstate aj odo dňa, od ktorého samotná matka výživné žiadala určiť, keďže od vtedy otec riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom.

Odvolací súd, viazaný rozsahom podaného odvolania otcom, sa nezaoberal časťou výroku prvostupňového rozsudku zo dňa 24.09.2015 č. k. 13P/151/2015-138, vzťahujúcou sa na zverenie maloletých detí M. do osobnej starostlivosti matky, ako aj časťou výroku upravujúcou rozsah styku otca s týmito deťmi. Pokiaľ ide o zročné výživné za obdobie od 22.05.2015 do 29.02.2016, v prípade maloletého C. ho určil odvolací súd vo výške 364,50 eura (za uvedené obdobie mal otec matke na výživnom zaplatiť spolu 1.864,50 eura, pričom v skutočnosti jej zaplatil 1.500 eur a rozdiel medzi týmito sumami predstavuje 364,50 eura), ktorú sumu s poukazom na ust. § 160 ods. 1 OSP povolil odvolací súd splácať otcovi v mesačných splátkach po 130 eur spolu s bežným výživným od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku. V prípade maloletého F. za inkriminované obdobie zročné výživné predstavuje sumu 398,40 eura (ako rozdiel medzi sumou 1.398,40 eura, ktorú mal otec matke titulom výživného za toto obdobie zaplatiť a sumou 1.000 eur, ktorú v skutočnosti z uvedeného dôvodu otec aj matke zaplatil), ktorú ako aj v prípade maloletého C. povolil splácať v mesačných splátkach po 130 eur spolu s bežným výživným, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku. Výšku mesačných splátok zročného výživného na každé dieťa v sume 130 eur mesačne odvolací súd otcovi povolil z toho dôvodu, že od 22.05.2015 platil výživné matke na obe maloleté deti pravidelne v sume 250 eur mesačne.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, 2 a § 146 ods. 1 písm. a/ OSP s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože v danom prípade ide o konanie, ktoré je možné začať aj bez návrhu.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.